

– at det er ministerens (Energistyrelsens) ansvar, såfremt det senere måtte vise sig, at manglen på kontrolmuligheder har bevirket, at der er udbetalt tilskud på et fejlagtigt grundlag?»

Begrundelse

Der henvises til ministerens svar på spørgsmål nr. S 1089 fra folketingsåret 1997-98 (2. Samling) og svar på spørgsmål 76 og 77 stillet af Det Enerkipolitiske Udvalg (EPU alm. Del – bilag 295).

Svar (26/4 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Som nævnt i mit svar til Folketingets Enerkipolitiske Udvalg af 22. marts 1999 på spørgsmål 76 og 77 (alm. del. bilag 240) er det korrekt, at der endnu ikke er udarbejdet et register til registrering af vindmølleejeres lokal tilknytningsforhold. Oprettelsen af registret afventer en afklaring af, hvorledes reglerne for nettilslutning skal udformes i lyset af elreformen.

Det er dog muligt at føre kontrol med, om kravene til lokal tilknytning er overholdt. Den enkelte medejer i et vindmøllelaug skriver således - på tro og love - under på, at han eller hun opfylder betingelserne for at kunne eje vindmølleandele. Afgivelse af urigtige oplysninger vil kunne straffes med bøde. Efter anmodning fra det lokale elselskab skal ejere eller medejere af vindmøller endvidere oplyse, hvorledes ejerbetingelserne opfyldes. Elselskabet kan i den forbindelse stille krav om, at oplysningerne dokumenteres, for eksempel ved en udskrift fra folkeregistret eller tingbogen. Undladelse af at meddele disse oplysninger til elselskabet straffes med bøde. En lignende mulighed for at påse, at reglerne i tilslutningsbekendtgørelsen overholdes, tilkommer Energistyrelsen.

Oplysningerne om lokal tilknytning i de afgivne tro- og loveerklæringer kan derfor kontrolleres på verificerbart grundlag, såfremt det lokale elforsyningsselskab eller Energistyrelsen finder anledning hertil.

Jeg kan endvidere oplyse, at ansvaret for at oplysningerne i tro- og loveerklæringerne er korrekte, påhviler vedkommende vindmølle-ejer/andelsejer, der skriver under på erklæringen. Afgivelse af urigtige oplysninger i tro- og

loveerklæringen kan danne baggrund for en politianmeldelse.

Til orientering vedlægges mit svar til Folketingets Enerkipolitiske Udvalg af 22. marts 1999 på spørgsmål 76 og 77 (alm. del. bilag 240). (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1719

Til undervisningsministeren (13/4 99) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Er ministeren enig i, at det er nødvendigt at sende censorer på tværs af landet, med de økonomiske konsekvenser, som det medfører for de enkelte skoler?»

Svar (23/4 99)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

For at fastholde en national studenter- og højere forberedelseksamen skal det sikres, at det faglige niveau er ens, og at prøverne afvikles på en ensartet måde over hele landet.

Censorerne ved de mundtlige prøver indgår som et led i tilsynet med eksamens kvalitet og prøvernes faglige lødighed. Censorerne fordeles af ministeriet således, at 15 % af censorerne sendes på en såkaldt »lang rejse«, hvilket vil sige, at de får en censoropgave på en skole/et kursus, der ligger mere end 2 timers rejse fra deres ansættelsesskole. Typisk strækker en sådan censorrejse sig over to-tre dage.

Censorrejserne spredes på så mange personer som muligt. At der foregår en vis regional spredning af censorerne sikrer mod udvikling af forskelle i det faglige niveau.

Ministeriet afholdt tidligere de med censuren forbundne udgifter. I 1992 blev opgaven som led i decentralisering af statslige opgaver udlagt til amterne, hvilket betyder, at gymnasierne/hf-kurserne nu afholder de nævnte udgifter. I forbindelse med udlægningen af denne opgave blev der ydet bloktilskudsregulering m.v., svarende til at antallet af lange rejser kunne forøges til de nævnte 15%.

Der var således ved decentraliseringen enighed mellem ministeriet og amterne om betydningen af at styrke udvekslingen af censorer. Jeg er fortsat af den opfattelse, at det er vigtigt at